

Jane McBride
(Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal)

'Alex, het is tijd om naar
de logopediste te gaan', zei
mevrouw Jenkins.

Alex deed alsof hij niets hoorde.
Logopedie was een speciale les waar
hij naartoe ging. Hij kon sommige
woorden en klanken niet goed uit-
spreken. En dus moest hij een paar
keer per week met een logopediste
oefenen. Telkens wanneer hij zijn
gewone klas verliet, schaamde hij
zich rot!

Hij keek op naar de leerkracht.
'Mag ik het overslaan?' fluisterde hij.
'Alleen vandaag?'

Vandaag kwam meneer Timmons
in de klas van Alex over dinosau-
russen praten. Meneer Timmons
werkte in een museum met veel
coole dinosaurusbotten. Hij zou
zelfs een bot meenemen dat dui-
zenden jaren oud was! Alex wilde
dat niet missen.

Mevrouw Jenkins glimlachte.
'Je moet toch naar de logopedie.
Maar je bent misschien op tijd
terug voor het laatste deel van de

*Dinosaurusbotten waren
een stuk leuker dan
logopedie.*

Een beetje EXTRA hulp

presentatie van meneer Timmons.'

Alex probeerde ook te glimla-
chen, maar dat lukte hem niet.
Hij liep langzaam naar het lokaal
van de logopediste. Daar moest
hij steeds weer opnieuw dezelfde
klank oefenen. Over dinosaurus-
sen leren zou leuker zijn geweest.

'Ik haat deze stomme geluiden',
zei hij tegen zijn logopediste. 'Ik
voel me net een baby.'

'Maar je bent helemaal geen
baby', zei ze. 'We hebben soms
allemaal een beetje extra hulp
nodig. Wist je dat ik ook logopedie
nodig had toen ik zo oud was als
jij?'

Alex voelde zich iets beter. De
rest van de les deed hij goed zijn
best om zijn klanken te oefenen.

Toen Alex terug was in de klas
van mevrouw Jenkins, zag hij zijn
vriendinnetje Courtney vertrekken.

'Waar ga je naartoe?', vroeg hij.
Courtney boog haar hoofd. 'Ik
heb moeite met lezen. Ik moet
naar een speciale leesles.' Court-
ney keek beschaamd.

'Hé, dat is helemaal niet zo erg',
zei Alex. 'Ik kom net terug van mijn
logopediste. Ik heb de hele tijd op
dezelfde klank geoefend.' Hij trok
zijn neus op.

'Echt waar?'

Hij knikte. 'Ik ga al twee jaar
naar logopedie.'

'Waarom wist ik dat niet?'
vroeg ze.

Alex haalde zijn schouders
op. 'Ik heb het nooit aan iemand
verteld. Ik was bang dat ze me
zouden uitlachen.'

'Ik zou je nooit uitlachen', zei
Courtney. 'Ik ben blij dat je op
tijd terug bent om het dinosau-
rusbot te zien. Het is echt cool!'
Ze zwaaide. 'Ik moet gaan. Tot
straks.'

Al snel ontdekte Alex dat hij en
Courtney niet de enigen waren
die naar andere lessen gingen.
Tommy ging naar een les om zijn
sociale vaardigheden te verbe-
teren. En Bekah werkte met een
speciale leerkracht om haar arm
sterker te maken na een blessure.

Nu voelde Alex zich niet zo
slecht meer. Hij wilde de andere
kinderen ook helpen zich
beter te voelen. Hij las samen
met Courtney en maakte een
praatje met Tommy tijdens de
lunchpauze. Iedereen had soms
een beetje extra hulp nodig, en dat
was helemaal niet erg! ●

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

Ik krijg extra
hulp met lezen.

Ik krijg
extra hulp
met sociale
vaardigheden.

Ik krijg extra
hulp met mijn
arm.

